

לה:

עין משפט
גר מצוה

אחריו בתפיסת הניצח בסקוף יש תוספת
מזה ששאל ממנה כמה זמנים את
נמי יוחא דעיסה? שכל חייבה בחל
כחמישי דמנח הרואה להפריש פרום
ונתחיל לזכיר מדקוק להפריש פרום
גדולה ולא פטרין ליה מדמכחי
ערוסותיה דמייירי נשים שן חמשה
דנשים בלא חלקו של כהן (אע"ג)
דנפרק דרשמי בלו (חולין ק"ה):
לפנין עשה דשומפין:
דבתיב ערובותיהם תרי וימי.
ערובותיהם תרי וימי.

תורה אור השלם

1. והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לוי: במדבר טו יט
2. ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה בתרומות גרן כן תרימו אתה: במדבר טו כ
3. מראשית ערסתיכם חתנו לוי תרומה לדרתיהם:

רבינו חננאל

לַחַם מִן הַחֵטֶה, מִהָאֵשׁ
 עֵשֶׂה לָּךְ מִשְׁעָשׂוֹת, אֵל
 שְׁמֹרֶם עֲרוֹסְתֹכֶם, כִּי
 עֲשֵׂה מִשְׁעָשׂוֹת יְהוָה, לִימֹא
 מִסְעִיר לִי, עֵשֶׂה לָּךְ
 מִשְׁעָשׂוֹת שֵׁנִי שְׁמֹרֶם
 הַחֵלֶל דְּבַר רַבִּי מֵאִיר,
 חֲתָמִים אוֹמְרִים חֲתִיב
 בְּחֵלֶל, וְכִי הָיִינוּ פְּלִיגִי
 חֲתִיב לָךְ חֵם פְּלִיגִי
 בְּמֵצָה וּבְצִוְרֹת, וְהָיִינוּ
 דְּבַר אֲשֶׁר עֵשֶׂה הַחֵלֶל
 חָרִי וְדִמְיוֹ עֲרוֹסְתֹכֶם, אֲבָל
 הוּא לֹא תִרְגֹּשׁ לִשְׁמֵי הַיְרֵבֶה
 עֲמָהּ מִפְּלִי, שֶׁן שְׁאֵן בִּי
 הָיִינוּ אֲבִיכֵל, עֵשֶׂה לִּי הַיְרֵבֶה
 שְׁמֹרֶם לֹא יִשְׁלֹט, פְּלִיגִי בִּי
 רֵא אִמִּי רֵא אִמִּי, חֵד אֲמִר
 מִפְּלִי שְׁמֹרֶם, לְמִדְּרֹם
 מִשְׁחֵל לִי מִנֶּגֶד, וְחֵד אֲמִר
 שֶׁמִּסְפִּידִי בְּמִשְׁמֹשׁ
 הַיְרֵבֶה, אֲבִיבֵי בְּעִינֵי
 קִירָה עֵלִישׁ שֶׁן הַיְרֵבֶה
 חָרִן מִקְלִפְתֵּהם, מֵאֵן אֲמִר
 שֶׁמִּסְפִּידִי, דְּבַר
 קִלְפֵּה הַנְּעִימִית אֲמִר
 דְּבַר, וְכֵן, וְכֵן, וְכֵן אֲמִר
 מִפְּלִי שְׁמֹרֶם, הָיִינוּ
 מִסְפִּידִי וְסִפְּסִיפִי, רֵא
 נֶגֶד כֶּשֶׁר, וְשֵׁל דְּמֵאִי
 בִּיחַ הַחֵלֶל מִשְׁפִּירִי, רֵא
 דְּבַר הַיְרֵבֶה אֲבִיכֵל, דְּבַר
 עֵשֶׂה מִפְּקֵד לִי לְנִשְׁכֵּה
 וְהָיִינוּ עַל חֵד חֵלֶל, וְהָיִינוּ
 מֵאֲכִילִין אֶת הָעֵנִים דְּמֵאִי
 וְחֵד אֲבִיכֵל, עֵשֶׂה מִשְׁעָשׂוֹת
 שְׁמֹרֶם תִּרְגֹּשׁ לִשְׁמֵי הַיְרֵבֶה
 לֵאמֹן אֲמִר שְׁמֹרֶם
 חֵד מִסְפִּידִי, לֵאמֹן אֲמִר
 שְׁמֹרֶם הָיִינוּ מִסְפִּידִי,
 וְאֵם נֶגֶד כֶּשֶׁר, לֵאמֹן
 דְּבַר לִי שְׁאֵן לִי
 הֵן הַיְרֵבֶה אֲבִיכֵל, דְּבַר
 הֵלֶל לִי, לֵאמֹן דְּבַר
 שֶׁן שְׁאֵן לִי בִּי
 לֵאמֹן דְּבַר הָיִינוּ
 עֵלִישׁ חֵד חֵלֶל, וְהָיִינוּ
 עֵלִישׁ חֵד חֵלֶל, וְהָיִינוּ

מקטע קלע דנייט (ראשון)
פירקן: צמלה בובנה. צמנה פ
זאקן נעלה פערטמאן ראש האמרו ודו
פ' ח' פשוט ד' ימחור ל' אלעור קב
לפי שטות חד ועשו כמו צונג קב
דפערטמו ועוקל שטיס צונג עוק
בר אלעור נעלה צונגמו מה שננגם בה
עוקן: ס'א אפרו דאגליד. נקף: כ
אחרונ ירושטנה. דרישין בירושלמי פיק. ישי

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

(כ"ב דף קלז: ושם) אבל גבי
משלו כזית ילא ומהאי טעמא
לה כדמוכח בירושלמי דדמאי
מה ותרומת מעשר וחלה כאחת

ויהיה באכלכם מלחם הארץ' מה להלן משלכם ולא משל מעשר אף כאן משלכם ולא משל מעשר לימא מסייע ליה ⁶ עיסה של מעשר שני פטורה מן החלה דברי ר'מ וחכמים אומרים חייבת בחלה לימא מסייע ליה היא היא אלא מדבחה פליגי בהא נמי פליגי או דלמא שאני עיסה דאמר קרא ⁷ עריסותיכם עריסותיכם תרי זימני: *של תרומה ממאה פסולה: דלית בה היתר אכילה: *ושל תרומה מהורה לא יטול: פליגי בה ר' אמי ור' אסי חד אמר זמפני שמכשירה וחד אמר מפני שמפסידה מאי בנייהו כנון שקרא עליה שם חוץ מקליפתה חיצונה למ"ד מפני שמכשירה איכא למ"ד מפני שמפסידה ליכא: *ואם נטל כשרה: למ"ד מפני שאין בה היתר אכילה הרי יש בה היתר אכילה למ"ד לפי שאין בה דין ממון הרי יש בה דין ממון: *וישל דמאי: מ"ט דבית הלל כיון דראי בעי מפקד להו לנכסיה והוי עני וחזי ליה השתא נמי לכס קרינא ביה דתנן *ומאכילין את העניים דמאי ואת אכסנאי דמאי *וכ"ש עני לא אכיל דמאי דתנן (אין) מאכילין העניים דמאי ואת האכסנאי דמאי ואמר רב הונא תנא ב"ש אומרים אין מאכילין את העניים ואת האכסנאים דמאי *וכ"ה אומרים מאכילין את העניים דמאי ואת האכסנאים דמאי: *ישל מעשר שני שבידו שלם: למ"ד מפני שמכשירה הרי מכשירה למ"ד מפני שמפסידה הרי מפסידה: *ואם נטל כשרה: למ"ד מפני שאין בה היתר אכילה דברי הכל למ"ד לפי שאין בה דין ממון הא מני רבנן היא: *עלתה חזוית: *אמר רב חסדא דבר זה ירבינו הגדול אמרו המקום יהיה בעזרו לא שנו אלא במקום אחד אבל בשנים ושלשה מקומות כשר אמר ⁸ ליה רבא אדרבה בשנים ושלשה מקומות הוה ליה כמנומר *ופסול אלא את אתמר אסיפא אתמר על מיעוטו כשר אמר רב חסדא דבר זה רבינו הגדול אמרו והמקום יהיה בעזרו *ל"ש אלא במקום אחד אבל בשנים ושלשה מקומות הוה ליה כמנומר *ופסול אמר רבא *ועל חוטמו ואפילו במשהו נמי פסול: *נמלה פטמתו: תנא ר' יצחק בן אלעזר *נמלה בוכנתו: נקלף: אמר רבא האי אתרוגא דאגלילי כאהניא סומקא כשרה והא אנן תנן נקלף פסול לא קשיא הא

דיוקא מיפסל כדפרשי'ת בריש
'ה' כגוטרסם בשס ר' יעקב
מתו הפישומא של רמון וכלן
במתנ' להאי פטמתו בוכנתו
רבו רבינו יתחק הלוי פירש
זו שניטל העץ מה שחזן
לגומא
עון האחריו כבוכנא הנכנס ומכא
באיתא. ולשון רבינו יעקב
אחינא סומקא. ממנה אדומה
זה לאחר שנקלף נהפך
לח' שמיטתו. נראי הדברים שהוא
ר' מאיר כדב'ים פסולין. שיהא
פ'י האחריו שנקלף

והיה באלכס. גבי חלה כחצי: היא היא. ודאי מסייע ליה ודאי
 ילימא: אלא ודאי. בהא מסייעא ולימא דקאמרינן אסייעתא דלתרו
 ומה קאמר והכי קאמר לימא מסייע לרבי אפי כוליה דמדבדא
 פליגי באתרו ומה נמי פליגי דהא חד טעמא הוא דהס נמי לם

דלמא שאני עיטס. כהא הוא דקאמר
 ר"מ פטורה דכמי מיעוטא ימירא
 אבל כהא מיעוטא לא נפקא לא
 דכין דמשמיר לאכילה אפ"ג דלת
 כה דין ממון לכס קרינא ביה:
שמשכירס. לקבל טומאה דאחרינן
 בפתמי' (דף מ"ב.) מקבלת אשה מיד
 כה ומיד בעלה ומחזרת למיס בשבת
 אשה שורין אהוראם בשבת כדי שלא
 ייבשו וכשנוגשים באתומה הוכשר
 לטומאה דכמי (ויקרא י"ז) וכי יתן
 מיס על רוע ואסור לגרוס טומאה
 לתרומה דכמי (ומדבר י"ז) משמרת
 תרומה דאמר רחמנא עשה לה
 שימור: **שמשפירס.** קליפתה החיצונה
 נתאספת במשמוש הידים ואסור
 להפסיד תרומה דכפדשית: **הרי ים**
זה היסר אכילה. לכהן ישאכל ים
 נפיק דה אס לקחא מכהן הואיל
 ויכול להאכילה לכן כהן. אבל
 פדיון אין לה להיות נותרת לאכילה
 ישאכל והאומר כן רשע הוא: **זה**
ים כה דין ממון. כהן מקדש כה אס
 האשה וישאל ים אם נתנה לו הכהן
 מקדש כה אס האשה ומוכרה לכהנים
 והדמים שלו: **של דמאי.** לקחם
 מעם הארץ וסמם פירותיון ספק אין
 מעשרין: **מאי עעמיסו דכ"ה.** הן
 לית בה היסר אכילה: **ומאי ליה.**
 דרוב עמי הארץ מעשרין הן וחומר
 בעלמא הוא ששטמדי כספק טבל
 וגבי עינים ואכסנאי הן העמידו
 דכריס: **אכסנאי.** חילומי של
 מלך ומטיל מונומיהן על בני המדינה:
הרי מכשירה. ומעשר שני כשי
 שימור קדוש יקרי דכמי (ויקרא י"ז)
 ויבא ידו ויבא ידו ויבא ידו ויבא ידו

וְכֵן מֵעַתָּה הֵיכָן יִהְיֶה לָנוּ צִדְקָה וְיִשְׁעֵינוּ
לְפִי שֶׁאֵין בָּהּ הֵיכָל אֲכִילָה כֻּלָּל אִלָּא
הוּא בַּהּ הֵיכָל אֲכִילָה הוּא מִתְכַּסֵּה
וּאֲפִילוּ לֵית בָּהּ דִּין מִמּוֹן הָאֵל יֵשׁ בּוֹ
נָמִי הֵיכָל אֲכִילָה וְיִמְתֵּן דְּחַנִּי כֹסֶר
דְּבִיר הֵכָל הָאֵל וּאֲפִילוּ לִרְמִי דְּלֹאֵר
מִעֲשֵׂר שֵׁן מִמּוֹן גְּבוּהָ הוּא מִיּוֹמָא
דְּהָא בָּהּ דִּין מִמּוֹן לֹא עֲשִׂין דְּכִין
לְאִילֵל לֵה לֶכֶן קִרְיָא צִיָּה: וְיִרְמִי
עֲבֹלָה לְפִי שֶׁאֵין בָּהּ דִּין מִמּוֹן לֹא
נָמִי הוּא בַּהּ הֵיכָל אֲכִילָה הוּא פְּסִיל
לֵה מִשּׁוֹם לְעִימָה מִמּוֹן לְשָׂר הַנְּאֻחַ
נָנוּ מִעֲשֵׂר שֵׁן בִּירֻשָׁיִם לִרְמִי:
מִסְתִּין רִכְנָן פִּיא. דְּלֹאֵר מִרְמִי:
מִמּוֹן דְּהִיּוּט הוּא וְלֹא רִמִּי דְּלֹאֵר לִרְמִי
פְּסִיל: הִיג אֲלֵא אִי אֲחֻמֵּר אֲסִיפֵא
אֲחֻמֵּר: וּכְחוּמָא. עֲשִׂין גְּבוּהָ
הָא

שמשעו ממש ויורד נלד רחש:
אפילו כל שהוא פסול. שנראה שם לעינים יותר משאר מקומות
שבו נבאנו עובי אדם נותן עיניו: **תני רבי יצחק בר אבא**
נעלה בוכנו. במתנייהו היה זה מני להאי נעלה פטמחו בוכנו
לפי שהוא חד ועשוי כמין בוכנא זה לשון מורי זקן רבינו יעקב.
אבל רבינו יצחק הלוי היה מפרש פטמחו ועוקלי שיהם בוכנ
ועוקלי שטייל העץ מה שמזן נבאם שבתרובו שבר פטמחו שמהם
העווקל מתוך האחרוב וחסרו לפיכך פסול והיינו דתני רבי יצחק
באסימא. ולשון רבינו יעקב נראה לי שלא מנינו כלל מקום פטמח
ף ו לאמר שנקלף הנפך האחרונה דרך כל הארבעים צבירות:
צבולה
אחרנו חסוקא. פי' האחרוב שנקלף עירו במקצת כמו עני חסרה ארוסי. כשרה. ורש"י
מזיר מבשר ותבנים ספולין. שנקלף עורה בארבעה חסוקא. והני מילי צבולה אבל

מסורת הש"ס

מסכים לת. | סנהדרין
(ב.) דחף ס"ב מ"א
סוף מו. שנת קס:
רובין ח: לא. מסכים לה:
| לעיל לג. (ד) כס"א:
יט. (ה) | דיבור זה שר
שנה דלעיל לד: (ו) | שר
לעיל כחשנה לד:.

הגהות הב"ח

גב' ושלשה תלמידות
וראמר רבא כלל ותיבת
ליה נחמק:

גליון הש"ס

עין זה לעיל דף לב ע"א:

מוסף רש"י

[illegible]

בית חננאל (המשך)

[illegible]